

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 637/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „СТР ДЕЛОНТРАНС“ д.о.о. из Новог Пазара, чији је пуномоћник Зоран Јаковљевић, адвокат из ..., против туженог „МИЛЕНИЈУМ ОСИГУРАЊЕ“ АДО из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду, решењем П 20305/16 од 14.11.2019. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду на даљи поступак. У образложењу је указао, да је тужилац 14.03.2016. године поднео тужбу против туженог ради накнаде штете и како се ради о спору између привредних субјеката, то је применом одредби члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова и 17. став 1. и 20. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 5482/2020 од 28.10.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да је Први основни суд у Београду спровео доказни поступак и на рочишту одржаном 14.11.2019. године закључио главну расправу. Затим, да је после закључене главне расправе истог дана, донео решење којим се огласио стварно ненадлежним, иако је о својој стварној ненадлежности могао да одлучи пре закључења главне расправе, а не после тога, због чега нису испуњени услови за заснивање надлежности привредног суда.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и

88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 15. став 1. ЗПП је прописано да, суд оцењује по службеној дужности, одмах по пријему тужбе, да ли је надлежан и у којем је саставу надлежан, на основу навода у тужби и на основу чињеница које су суду познате. Одредбом става 2. овог члана, да, ако се у току поступка промене околности на којима је заснована надлежност суда или ако тужилац смањи тужбени захтев, суд који је био надлежан у време подношења тужбе остаје и даље надлежан и ако би услед ових промена био надлежан други суд исте врсте.

Одредбом члана 319. став 1. ЗПП је прописано да, кад суд сматра да је предмет расправљен тако да може да се донесе одлука, саопштиће да је главна расправа закључена. Одредбом става 2. овог члана да, суд може да одлучи да главну расправу закључи и кад је остало да се прибаве списи који садрже доказе потребне за одлучивање, или ако треба сачекати записник о доказима изведеним код замољеног суда, а странке одустану од расправљања о тим доказима или суд сматра да то расправљање није потребно. Одредбом члана 320. ЗПП је прописано да, суд може да у току већања и гласања да одлучи да се закључена главна расправа поново отвори ако је то потребно ради допуне поступка или разјашњења појединих важних питања.

Према томе, како је пред Првим основним судом у Београду на рочишту одржаном 14.11.2019. године доказни поступак завршен и после завршне речи пуномоћника тужиоца и заступника туженог главна расправа закључена и одлучено да ће писани препис пресуде бити достављен странкама (према решењу донетом на истом рочишту), то се Први основни суд у Београду у тој ситуацији за сада није могао огласити стварно ненадлежним, због чега је стварно надлежан за даље поступање у овом предмету.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**